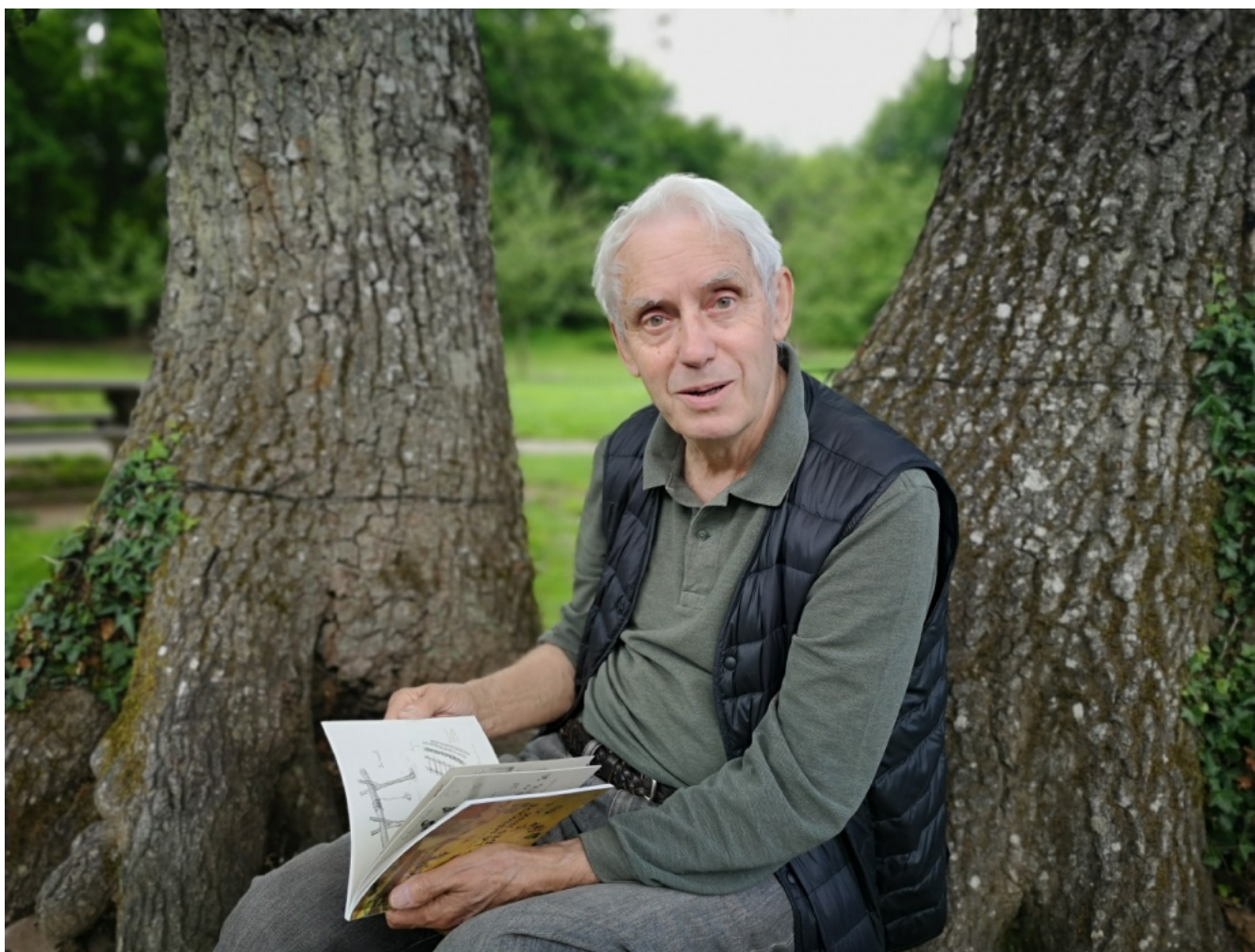

Lucien Pouëdras. Livañ maeziou e vugaleaj

Publié le 30 mai 2019 à 07h00

Pouëdras a gendalc'h da daolenniñ ar vuhez diwar ar maez en deus anavezet
Al livour Lucien Pouëdras zo o paouez embann ul levr bihan diwar-benn c'hoarioù ar vugale gwechall, e ti
pa oa yaouank. Skol Vreizh. (Foto Anna Quéré)

Sellet a ra ouzh ar gwez, selaou a ra kan al laboused. Komz gant Lucien Pouëdras eo da gentañ selaou ur gentel frouezhus diwar-benn an natur. O chom e Pariz emañ al livour abaoe bloavezhioù met distreiñ a ra ingal da Vreizh, e vro c'hinidig, pa vez savet diskouezadegoù gantañ pe embannet levrioù. Unan nevez zo just a-walc'h o paouez dont er-maez, diwar-benn ar c'hoarioù a veze graet gant ar vugale gwechall. Ur splujadenn en amzer gozh, chomet bev ha marvailhus evit Lucien Pouëdras. « Hani eo c'hoari ar c'hazh-koed ! emezañ, en ur sellet ouzh tresadennoù savet gantañ. Al laboused-mañ a ya de c'hoari get ar c'hazh-koed. Unan hag unan, a ya war ar souch koed-mañ, ha ma gouezha àr an douar : zero ! Heñ ya en-dro ! Ha ma arri amañ : mat eo ! », a gont Lucien

Pouëdras en ur vousec'hoarzhin.

« Tout zo chomet em fenn »

Ganet eo al livour e Langidig, nepell diouzh An Oriant, e 1937, en un ti-feurm bihan. Kuitaat a ra e dud hag e vro er bloaz 1960 evit mont d'ober studioù e bro Suis. Dizoleiñ a ra ar vuhez e kêr ha gwelet e ra ur vro e-lec'h m'eo modernoc'h al labour-douar met e-lec'h n'eo ket bet ken kriz ar cheñchamantoù. Labourat a ra goude war e gont, da aliañ an embregerezhioù bras, dreist-holl war an agroboued : tro en deus neuze da zont alies da Vreizh. Gwelet a ra ar vro o cheñch : al lanneier o vont kuit tamm-ha-tamm, gant tachennoù mais en o flas. Daoust d'e vicher ha daoust d'al lec'h m'emañ o chom, biskoazh n'en deus Lucien Pouëdras ankounac'haet endro e yaouankiz. « Tout zo chomet em fenn. Tout ! C'hwi'soñja goude tri blez pe poar blez. An traoù-mañ zo añrejistred, ma faot deoc'h. Goude, me zo bet o welet tud kozh. Ha me laka an traoù-se amañ, em zaolennoù ! Graet 'm eus al labour-se de welet pe de gompren ar pezh 'moe gwilet pe oen bihan ». E-pad ugent vloaz, etre 1960 ha 1980, en deus Lucien Pouëdras dastumet ar pezh a veze kontet gant ar re gozh, gant e vamm dreist-holl.

Lec'hioù gwirion

Kement-se a vez adkavet en e daolennoù, leun a livioù hag a vuhez. Ar pezh a vez livet gantañ zo tost-tre diouzh ar pezh en deus gwelet gwechall : klask a ra dalc'hmat lakaat an dud hag o loened en ur park pe en ur prad a zo bet deusoutañ e gwirionez. Abaoe 2005 emañ Lucien Pouëdras war e leve ha livañ a ra kalz muioc'h eget a-raok. Chom a ra uvel an den. « Bet on ur peizant, ur « cadre » met ul livour, n'on ket ». Labour al livour zo deuet da vezañ prizius e meur a geñver. « Un «infirmier», eñ 'noe kemeret tout ma zaolennoù evit tud kozh, klañv gant Alzheimer. Ha pe welont ur jao, lakamp, o deus soñj ag an traoù-se ! », emezañ laouen.

Lexique

Ar c'hazh-koed : l'écureuilLanneier : landesC'hoarioù : jeuxagroboued : agroalimentaire.

En complément

E galleg, en français

Né à Languidic en 1937, le peintre Lucien Pouëdras n'a cessé de peindre les paysages de son enfance, à travers plus de 380 tableaux. Son œuvre raconte la vie rurale des années 1940-1960, dans un paysage que le remembrement n'avait pas encore effacé. Une mémoire qu'il avait aussi enrichie de témoignages récoltés auprès des anciens, et notamment de sa mère. Lucien Pouëdras publie aujourd'hui, chez Skol Vreizh, un petit ouvrage qui raconte les jeux des enfants de son époque, rempli de vie et de malice.